

عنوان مقاله:

مهارت های ارتباطی نوبت گیری و قطع کلام در برنامه های مجری محور سیمای جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و زبان شناسی، دوره 12، شماره 23 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی آئی زاده - دانشگاه پیام نور

مریم سادات غیاثیان - دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

مهم ترین نقش زبان، برقراری ارتباط در روابط اجتماعی و میان فردی است. این امر در راستای قواعد کاربردشناختی زبان قرار دارد. توانایی کاربرد این قواعد و اصول «توانش ارتباطی» نامیده می شود و نقش مهمی در کیفیت ارتباطات اجتماعی انسان ها از لحاظ تاثیر کنش ها و واکنش های آنها در اذهان و کنش های کلامی و غیرکلامی مخاطبان ایفا می کند. مهارت های ارتباطی دارای انواع کلامی و غیرکلامی و مولفه های بسیاری همچون: گیرنده، فرستنده، پیام، رسانه، کانال، سروصدا یا اختلال، بازخورد و بافت است و هریک از آنها، مشمول جنبه های گوناگونی است. اصل نوبت گیری و قطع گفتار یکی از جنبه های مهم مهارت های ارتباطی است که به رعایت بسیاری از ظرایف ارتباطی وابسته است. از آنجا که نحوه به کارگیری مهارت های ارتباطی، به ویژه اصول نوبت گیری و قطع گفتار، با اصل ادب و نزاکت اجتماعی رابطه مستقیم دارد، رعایت صحیح این اصول موجب ارتباط موثرتر و موفق تر مجریان با مخاطبان و درنهایت، اثربخشی مطلوب تر پیام خواهد شد. این مقاله، با تاکید بر بخش هایی از گفتگو که کلام منتقل یا گسسته می شود، صدوبیست دقیقه از گفتگوهای برنامه های تلویزیونی شبکه های ۱، ۲، ۳ و ۴، شامل پانزده دقیقه آغازین از هشت برنامه (از هر شبکه دو برنامه)، را به روش توصیفی-تحلیلی بررسی کرده و مهارت های ارتباطی مجریان سیما را با تاکید بر عناصر کلامی در اصل نوبت گیری و قطع کلام مورد توجه قرار داده است. یافته ها نشان می دهد عوامل بسیاری در امر نوبت گیری مجریان در گفتگوهای تلویزیونی موثر است که عبارت اند از: نبود هماهنگی در رعایت عناصر کلامی و غیرکلامی، تعارفات، کلمات جداکننده، پرسش های سرخ گیر روشن کننده، ارائه اطلاعات، موضوع بحث، بازگردانی کلام، درخواست آمرانه و تردید در سخن.

کلمات کلیدی:

مهارت ارتباطی، برنامه مجری محور تلویزیون، نوبت گیری، قطع کلام، عناصر کلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581153>

